

Tính giản dị của Bác Hồ qua lời kể của một vị tướng

LƯU VĂN LỘC

Trong cuộc đời binh nghiệp của mình, Trung tướng Lê Văn Tri, nguyên Tư lệnh Quân chủng Phòng không - Không quân, đã trải qua nhiều cương vị, vị trí công tác khác nhau, phấn đấu đi lên từ anh chiến sĩ binh nhì trở thành vị tướng lĩnh quân đội nổi tiếng. Cuộc đời binh nghiệp của ông ôm trọn 2 cuộc chiến tranh cứu nước vĩ đại của dân tộc là chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ. Qua nhiều vị trí chỉ huy: Đại đội trưởng Đại đội 12 Chi đội Lê Trục đóng ở Phú Quý (tháng 8/1946); Tỉnh đội trưởng Tỉnh đội Quảng Bình (tháng 12/1947); Trung đoàn trưởng Trung đoàn 367, Trung đoàn pháo cao xạ đầu tiên của quân đội ta (tháng 7/1953); Cục phó Cục tác chiến, Bộ Tổng tham mưu (1965)... Và từ 1969 - 1977 là vị Tư lệnh của một quân chủng Phòng không - Không quân, một trong những quân chủng được trang bị vũ khí tối tân, hiện đại nhất của quân đội nhân dân Việt Nam. Trong suốt cuộc đời tham gia hoạt động cách mạng, ông đã từng tham gia chiến đấu và chỉ huy những trận đánh lớn mang tầm chiến lược, được gặp và làm việc với nhiều đồng chí lãnh đạo cao cấp của Đảng, Nhà nước, quân đội ta cũng như nhiều nước trên thế giới, nhưng ấn tượng sâu sắc nhất, suốt đời ông không bao giờ quên là lần đầu tiên được vinh dự báo cáo với Bác Hồ kính yêu tình hình chiến đấu của bộ đội ta.

Năm 1966, lúc đó với tư cách là Cục Phó Cục Tác chiến, ông được cấp trên giao nhiệm vụ đến báo cáo với Bác Hồ về tình hình chiến đấu của quân và dân miền Bắc trong tháng 4/1966.

Trong quyển hồi ký "Mặt đất và bầu trời", (Trung tướng Lê Văn Tri, Nhà xuất bản Quân đội nhân dân, 2006), ông kể:

Đúng 8 giờ sáng ngày 29/4/1966, tôi đến

nơi làm việc của Bác, gặp đồng chí Vũ Kỳ, thư ký riêng của Bác bên ngoài phòng làm việc, tôi cẩn thận hỏi anh: lần trước, khi đến đây báo cáo thì anh Lê Ngọc Hiền treo bản đồ ở đâu, đứng chỗ nào? Vừa lúc đó Bác ở trong nhà đi ra, tôi thưa với Bác:

- Thưa Bác, cháu ở Cục Tác chiến đến để xin báo cáo tình hình.

Bác tươi cười: Cháu quê ở đâu mà nói tiếng như dân cá gỗ?

- Thưa Bác, cháu ở Quảng Bình.

- Có gần vùng quê chú Văn không?

- Thưa Bác, anh Văn ở huyện Lệ Thủy, còn cháu ở huyện Bố Trạch, bên bờ sông Gianh.

Bác bảo tôi: Trải tấm bản đồ xuống nền nhà rồi hai Bác cháu ta ngồi chò hồ mà làm việc.

Bác quay sang bảo anh Kỳ mời anh Phạm Văn Đồng qua cùng nghe để tôi đỡ phải báo cáo 2 lần mất thì giờ, vì thời kỳ này máy bay địch vẫn thường xuyên bắn phá. Thủ tướng Phạm Văn Đồng tới ngay rồi thoải mái ngồi bệt xuống sàn nhà, cạnh Bác Hồ và tôi.

Đến khi ấy, tôi mới thấy nhẹ người! Trước đó tôi cứ bồn khoăn lo lắng không biết mình nên đứng hay nên ngồi, suy tính cách thức báo cáo thế nào với Bác, vì đây là lần đầu tiên vinh dự nhận nhiệm vụ này...

Về cách sử dụng từ ngữ trong khi làm việc với Bác, tướng Tri kể:

Một kỷ niệm mà tôi còn nhớ là khi nói tới đoạn "đã tiêu thụ... viên đạn", Bác ngắt lời: "tiêu thụ là thế nà"? Bị hỏi bất ngờ, tôi lúng túng một lúc rồi mới trả lời: "Dạ, tiêu thụ là bắn hết từng này đạn". Bác cười bảo rằng cứ nói đơn giản thế này thì hay và rõ hơn...

(Xem tiếp trang 73)

Tính giản dị của Bác Hồ...

(Tiếp theo trang 65)

Đã có rất nhiều câu chuyện về tính cách giản dị của Bác mà mọi người đã từng được nghe kể, cả tướng Lê Văn Tri cũng vậy. Nhưng khi được gần Bác, được làm việc với Bác, tận mắt chúng kiến những cử chỉ thân mật, tính giản dị, cùng với tác phong làm việc đơn giản nhưng hết sức khoa học làm ông hết sức kính phục.

Sau này, Tướng Lê Văn Tri tham gia rất nhiều trận đánh lớn, góp phần vào chiến thắng oanh liệt của nhân dân ta trong cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước vĩ đại. Có nhiều trận đánh mang tầm chiến lược đã đi vào huyền thoại: Trực tiếp chỉ huy Quân chủng Phòng không Không

quân trong chiến dịch “Điện Biên Phủ trên không” tháng 12 năm 1972 buộc đế quốc Mỹ phải ngồi vào bàn đàm phán Paris 1973, chấp nhận mọi điều kiện của ta về chấm dứt chiến tranh xâm lược; chỉ huy “Phi đội quyết thắng” ném bom vào sân bay Tân Sơn Nhất của chính quyền Sài Gòn, đòn quyết định buộc ngụy quyền Sài Gòn đầu hàng vô điều kiện..., nhưng kỷ niệm về lần được gặp Bác Hồ, được làm việc với Bác và cảm nhận được tình cảm cao cả của Bác là kỷ niệm mà ông không bao giờ quên, là vinh dự lớn nhất trong cuộc đời hoạt động cách mạng của ông.

L.V.L

Số 5

2010

THÔNG TIN

KHOA HỌC - CÔNG NGHỆ - QB

73